

La Vita é Bella!

Η ταινία μου δημιούργησε πολλά και ανάμεικτα συναισθήματα. Αρχικά, ένιωσα χαρά, γιατί μέχρι ένα σημείο η ταινία ήταν χαρούμενη αλλά αργότερα άλλαξε. Έγινε πιο λυπητερή και στενόχωρη και έτσι με έβαλε σε προβληματισμό να σκεφτώ πώς φέρονταν οι Γερμανοί στους Εβραίους την εποχή του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. Επιπλέον, αισθάνθηκα λύπη από τις σκηνές που είχε η ταινία, γιατί φαινόταν ξεκάθαρα η βαρβαρότητα των Γερμανών απέναντι στους Εβραίους. Χάρηκα και συγκινήθηκα αρκετά, γιατί ο πατέρας του παιδιού παρουσιάζει ένα άσχημο γεγονός, όπως ήταν η παραμονή τους στο στρατόπεδο συγκέντρωσης, σαν να είναι ένα παιχνίδι που πρέπει να μαζέψεις χίλιους βαθμούς και όποιος νικήσει παίρνει ένα άρμα μάχης, το όνειρο του παιδιού. Επιπρόσθετα, ένιωσα χαρά, γιατί ο πατέρας ανακατεύει το παιδί με τα γερμανόπουλα που βρίσκονται στο στρατόπεδο και προσπαθούν να μην τους υποψιαστεί κανένας. Τέλος, αισθάνθηκα λύπη για το τραγικό τέλος του πατέρα του παιδιού, χωρίς να το ξέρει το ίδιο το παιδί, αλλά και χαρά ταυτόχρονα, γιατί το παιδί βρήκε τη μαμά του με το άρμα μάχης νομίζοντας ότι νίκησε το παιχνίδι.

Κωστής Χιώτης, Α2